

Això que en diem «Tele»

Passejant pels carrers, sobretot en els calorosos dies d'estiu, la gent, aprofitant la fresca del capvespre, obre les portes i finestres i no els importa poc ni molt que el veïnat tafanegi en la seva intimitat...

Però no és d'aquestes hores de quietud estival del que us vull parlar.

Com dic, passant davant d'una finestra, d'una porta, d'una altra finestra i així un carrer, i un altre carrer, primerament era per mi una mena de divertiment, ja que anava seguint quasi tot un programa de TV. Ja dic, en principi, la cosa em divertia. Després quan aquesta febre-televisió s'ha escampat, com el gram en els camps, no em diverteix tant.

És clar, que la TV és una distracció molt còmoda (després de sopar, posar-se les «sabatilles», una cigarreta) a l'abast de tothom (amb la invenció dels pagaments a terminis, és molt fàcil), i sobretot que no exigeix cap esforç de comprensió, perquè quan la cosa es posa massa intel·lectual sempre queda la justificació que «és molt avorrit i sense interès», per prémer l'interruptor i tancar-lo.

És trist de reconèixer-ho però ens ho empassem tot amb la més gran facilitat. Tenim molt poc sentit crític i de selecció.

A voltes, es produeixen fets amb pitjors conseqüències:

Estan sopant junts tota la família. Inevitablement la TV engegada (com no!). Però no hi eren tots encara. Faltava en Joan que ara arriba d'una reunió. (Des del dia abans no s'havien vist, perquè quan ell ve a dinar el pare i la germana encara no hi són i ell té el temps just i no els espera per dinar.

—Bona nit —diu en Joan.

—Bona nit —respon la mare— la germana és a la cuina. El pare, naturalment, els ulls clavats a la «Tele».

—Avui he vist en Pere, l'impressor, feia molts dies que no ens trobàvem. ¿Us recordeu quan érem petits i venia a jugar ací? —diu en Joan.

—...

—Hola Joan! —la germana.

—Avui m'han donat records per tu —el noi.

—Ah, sí?

—Saps qui?...

—Calleu, «carai»! És que no es pot sopar amb tranquil·litat? Amb la vostra xerrameca no sento res, —aquest, naturalment, és el pare.

I això, no és solament avui, demà, demà passat i ahir i l'altre. Acaben de sopar i el noi sense dir res (només faltaria ara que donen informació de futbol), surt i se'n va al cafè o potser al cinema. Després, algun dia s'hauran d'escoltar, els fills que aquella casa sembla una fonda, que només hi paren per a menjar i dormir.

En absolut no condemno aquest gran invent de la ciència dels nostres dies. El que sí condemno, és el perill que té de convertir-se en el nostre amo i que ens esclavitzi. És un mal que cada dia impera més en el nostre món; la màquina que domina a l'home.

LI. D.

CARRETERA 5/n - TEL. 54
STA. EULALIA DE RONSANA

mayor producción
menor coste
mejor cotización

PIENSOS EQUILIBRADOS

CIA

Distribuidor: **TURA** TIENDA NUEVA
Santa Eulalia de Ronsana Tel. 37